

လူကုန်ကူးမှုတားဆီးကာကွယ်ရေးဥပဒေ (Anti-Human Trafficking Law)

မြန်မာနိုင်ငံလူကုန်ကူးမှုတားဆီးကာကွယ်ရေးဥပဒေ၊ စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက် ၂၀၀၅ ခုနှစ်၏ နောက်ခံ အကျဉ်း

လူကုန်ကူးခြင်းသည် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လျင်မြန်စွာကြီးထွားလျက်ရှိသော ပြစ်မှု တစ်ခုဖြစ် သည်။ လူရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်းနှင့် ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းလုပ်ရပ်ကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မ မည်သည့်နိုင်ငံမှ သည်းမခံပဲ အထိရောက်ဆုံး နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် တုံ့ပြန်တိုက်ဖျက်နေကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၃) ရက်နေ့တွင် လူကုန်ကူးမှုတားဆီးကာကွယ်ရေး ဥပဒေ အား ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ပြီး၊ ယင်းမှာ လူကုန်ကူးမှုတိုက်ဖျက်ရေးအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့် တရားစီရင်ရေး ယန္တရားကို တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူကုန်ကူးခံရသူများဘက်မှ ရပ်တည်ကာ ယင်းတို့၏အခွင့်အရေး များကို အကာအကွယ်ပေးရန် ဤဥပဒေအား ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။တစ်နည်းအားဖြင့် လူ့အခွင့်အရေးကို အခြေခံသော တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး အဝန်းအဝိုင်းကို ထူထောင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူကုန်ကူးခြင်း ဖြစ်ရပ်သည် ကိုင်တွယ်ရခက်သည့်ပြဿနာဖြစ်ပြီး၊ လူကုန်ကူးခံရသူများသည် ကိုယ်ခန္ဓာ အနာတရ ဖြစ်ခြင်းအပြင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထိခိုက်ခံစားရနိုင်သဖြင့် လူကုန်ကူးခံရသူများအား မိသားစုနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းထားခြင်း၊ နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် သားကောင်ထပ်မံမဖြစ်စေရန်အတွက် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး ပြုလုပ်ပေးသည့်အဆင့်ထိ အတတ်နိုင်ဆုံး ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ ထည့်သွင်းစဉ်းစားကာ ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းထားပါသည်။

လူကုန်ကူးမှုတားဆီးကာကွယ်ရေးဥပဒေ နှင့် ဆက်စပ်သည့်တည်ဆဲဥပဒေများ

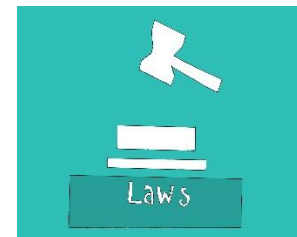
- ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ လူကုန်ကူးတားဆီးကာကွယ်ရေးဥပဒေ
- ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များတွင်နိုင်ငံအချင်းချင်းအကူအညီပေးရေး ဥပဒေ
- ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂၊ ၂၃
- ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ သွေးနှင့် သွေးပစ္စည်းဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃

- ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမဝင်သောနည်းလမ်းဖြင့်ရရှိသည့် ငွေကြေးနှင့်ပစ္စည်းများ ထိန်းချုပ်ရေးဥပဒေ
- ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ပြည်ပအလုပ်အကိုင်ဆိုင် ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉
- ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ကလေးသူငယ်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆၅၊ ၆၆
- ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ပြည့်တန်ဆာ နှိပ်ကွပ်ရေးအက်ဥပဒေ၊ ပုဒ်မ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈
- ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ အဂတိလိုက်စားမှုတားမြစ်ရေးအက်ဥပဒေ
- ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး (အရေးပေါ်ပြဋ္ဌာန်းချက်များ) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၊
- ၁၈၆၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၂၊ ၂၉၃၊ ၂၉၄၊ ၃၆၃၊ ၃၆၄၊ ၃၆၄၊ ၃၆၅၊ ၃၆၆၊ ၃၆၇၊ ၃၆၈

လူကုန်ကူးမှု တားဆီးကာကွယ်ရေးဥပဒေက အောက်ပါပြစ်ဒဏ်များ ပေးနိုင်သည်။

ပြစ်မှု နှင့် ပစ်ဒဏ်များ

၂၄) မည်သူမဆိုအမျိုးသမီးများ၊ ကလေးနှင့်လူငယ်များအား လူကုန်ကူးမှုကျူးလွန် ကြောင်း ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကိုအနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ်တစ်သက်အထိ ချမှတ်ရ အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

၂၅) မည်သူမဆိုအမျိုးသမီးများ၊ ကလေးသူငယ်နှင့် လူငယ်များမှအပ အခြားသူတစ်ဦးဦးကို လူကုန်ကူးမှု ကျူးလွန်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကိုအနည်းဆုံး ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်အထိချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒဏ် လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

၂၆) မည်သူမဆိုအောက်ပါပြစ်မှု တစ်ခုခုကို ကျူးလွန်ကြောင်းပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို အနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်မှ အများဆုံးထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်အထိ ချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

က) လူကုန်ကူးမှု ကျူးလွန်ရန်အလို့ငှာ လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ သူတစ်ဦးဦးအား မွေးစားခြင်း သို့မဟုတ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း။

ခ) လူကုန်ကူးမှုခံရသူကို ပြည်ပသို့ထွက်ခွာနိုင်ရန်ဖြစ်စေ၊ ပြည်တွင်းသို့ဝင်ရောက်နိုင်ရန်ဖြစ်စေ လိုအပ်သောစာရွက်စာတမ်း အထောက်အထား စာတမ်းအမှတ်အသား သို့မဟုတ် တံဆိပ်ကို အတုပြု ခြင်း သို့မဟုတ် တရားမဝင်ရယူပေးခြင်း။

၂၇) မည်သူမဆိုညစ်ညမ်းသည့်ပုံ ပြသခြင်းပြုရေးအတွက် လူကုန်ကူးမှုခံရသူကို ခိုင်းစေခြင်း သို့မဟုတ် စီစဉ်ခြင်းပြုကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကိုအနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်မှ အများဆုံးထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်အထိ ချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

၂၈) မည်သူမဆို -

က) ပုဒ်မ ၂၄ ပါ လူကုန်ကူးမှုကို ဂိုဏ်းဖွဲ့ကျူးလွန်သူအုပ်စုဖြင့် ကျူးလွန်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကိုအနည်းဆုံးထောင်ဒဏ်အနှစ် ၂၀ မှ အများဆုံးထောင်ဒဏ်တစ်သက်အထိ ချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

ခ) ပုဒ်မ ၂၅၊ ပုဒ်မ ၂၆ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၂၇ ပါ လူကုန်ကူးမှုကို ဂိုဏ်းဖွဲ့ကျူးလွန်သူအုပ်စုဖြင့် ကျူးလွန်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို အနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်မှ အများဆုံး ထောင်ဒဏ်တစ်သက်အထိ ချမှတ်ရမည့်အပြင် ငွေဒဏ်လည်း ချမှတ်နိုင်သည်။

ဂ) ဂိုဏ်းဖွဲ့ကျူးလွန်သူအုပ်စုတွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်လျှင် ထိုသူသည် ပြစ်မှုကျူးလွန် ရာတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်သည်ဖြစ်စေ၊ မပါဝင်သည်ဖြစ်စေ ပုဒ်မခွဲ (က) သို့မဟုတ် ပုဒ်မ (ခ) ပါ ပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခြင်းခံရမည်။

၂၉။ မည်သူမဆို လူကုန်ကူးမှုကို ကျူးလွန်ရာတွင် ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မ (င) ပါ ကြီးလေသောပြစ်မှုကိုလည်း ကျူး လွန်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကိုအနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်မှ အများဆုံးထောင် ဒဏ် တစ်သက်အထိ ဖြစ်စေ၊ သေဒဏ်ဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

၃၀။ မည်သည့်ပြည်သူ့ဝန်းထမ်းမဆို ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်း၊ တရား စွဲဆိုခြင်း၊ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းပြုရာတွင် မိမိအတွက်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးအတွက်ဖြစ်စေ တံစိုးလက်ဆောင် အဖြစ် ငွေကြေးနှင့်ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာကို တောင်းခံခြင်း သို့မဟုတ် လက်ခံရယူခြင်းပြုကြောင်း ပြစ်မှုထင် ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို အနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်မှ အများဆုံးထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်အထိ ချမှတ်ရ မည့်အပြင် ငွေဒဏ်လည်းချမှတ်နိုင်သည်။

၃၁။ ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရသူသည် ယခင်ကလည်း ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှု တစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံခဲ့ရလျှင် ထပ်မံကျူးလွန်သောပြစ်မှုအတွက် ပြဌာန်းထားသောအများ ဆုံးပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခြင်းခံရမည်။

၃၂။ မည်သူမဆို ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ရန်ပြင်ဆင်ခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း၊ ပူးပေါင်းကြံစည် ခြင်း၊ စည်းရုံးခြင်း၊ စီမံခန့်ခွဲခြင်းပြုလျှင် ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျူးလွန်ရန် သို့မဟုတ် ပြစ်မှုကျူးလွန် ရာတွင် အားပေးကူညီခြင်း၊ ငွေကြေးထောက်ပံ့ခြင်း တစ်ခုခုပြုလျှင်ဖြစ်စေ ယင်းပြစ်မှုအတွက် ဤဥပဒေ တွင် ပြဌာန်းထားသည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခြင်းခံရမည်။

၃၃။ တရားရုံးသည် ဤဥပဒေပါ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်လျှင် သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်း ဆည်းထားသော ပြစ်မှုနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းယူခြင်း သို့မဟုတ် သတ် သတ် မှတ်ချက်များနှင့်အညီ စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ ပြုသည့်အမိန့်ချမှတ်ရမည်။ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်း ထားသော ငွေကြေးမှ သို့မဟုတ် ပစ္စည်းရောင်းရငွေမှ ဖြစ်စေ၊ ငွေဒဏ်မှဖြစ်စေ လူကုန်ကူးမှုခံရသူအား နှစ်နာကြေးပေးမည့်အမိန့် ချမှတ်နိုင်သည်။

